

Ова теза није јасна изгледа само онима који или немају појма како у Србији ствари стоје или ко се сам заваља да ће влада ДС бити нестабилна и краткорочна. Ово су опасне заблуде које Србију могу коштати заиста много, може се показати као катастрофална процена. Нико нема право да забија главу у песак и да одбија да види истину ма колико она била негативна или опасна.

Замислимо Србију у којој Тадић даје место премијера неком свом кадровику као што је Пајтић који се показао као већи аутономаш од Чанка. Замислимо Србију у којој ће влада зависити од подршке Палме, Чанка, Вука и евентуално Чеде. Замислимо Србију у којој ће ти људи имати важне министарске или неке друге положаје на националном, покрајинском и локалном нивоу. Замислимо Србију која са таквом владом прихвата независност Косова улази у НАТО и ко на шта још – можда и шаље наше момке на неко ново империјално ратиште. Замислимо Србију у којој би НВО које раде против наше земље добиле много више простора у влади и медијима и где се до њих не би могло живети. Замислимо Србију у којој би „експерти“ распродали све што је остало да се распрода и која би коначно остала на просјачком штапу.

Замислимо Србију тако разоружану да не би могла да се брани ни против хрватске а ни против албанске војске. Замисли Србију за пар година и схватићеш да од ње ни би ни накен на камену остао. Војводина би кренула путем сепаратизма, Рашка-санџак и Албанцима насељен југ слично. А свето уз благослов или без отпора те и такве владе према којој би онај стари ДОС изгледао као национално одговорна влада. Замисли Влаховића који је главни заговорник неолибералне распродаје српске привреде у „социјално одговорној влади“. То може неко да смисли само са смислом за медијски цинизам, а да прихвати без борбе само неко ко је неодговоран и неразуман.

Замислимо сада националне партије и оне људе који се још боре за националне циљеве у светлу те и такве кооперативне-према-Западу владе. Садашња медијска доминација ДС и прозападних снага би била памћена као златно време слободног новинарства. Медијима би завладао потпуни мрак и не би било ничега осим чисте и дестилисане евро-пропаганде. Ових наших вајних патриота не би било нигде осим ако им се некада не смилује Оља Бећковић па им припреми „врућу столицу“ у којој би имали против себе три агресивна припадника ЕвроСрбије. Били би само предмет спрдње или „истраживачког новинарства“ и разних „инсајдера“.

Против њих би се водила једна изузетно прљава агресивна кампања према којој је ово

виђено до сада мачји кашаљ. При томе не би имали медија (ни сада баш немају) на којима би могли слободно и нецензурирано изразити своје мишљење. Дакле или их не би било у медијима или би били негативно представљени. Не само они већ и сви који се боре за националне циљеве и којима је српска традиција и историја на срцу. У томе би се такмичили Б92 и РТС са ПИНК-ом. Могуће је да би у таквом такмишењу Б92 испао „српскији“ од рецимо FOX-а или РТС-а (нажалост већ има помака у том правцу).

Опијени тријумфом формирања владе „европске оријентације“ припадници победничке коалиције би почели да преузимају важне државне институције и да из њих чисте не само политичке противнике већ и све оне који „нису њихови“. То значи да би људи који су преживели разне чистке били смењивани да би на њихова места дошле „европске снаге“. Државне институције, али и јавна предузећа, медији и друге важне установе попут судства би биле очишћене не само од већине оних који су осумњичени да су припадници „патриотских снага“ већ и од оних који су у овим превирањима покушавали да буду неутрални уздајући се у своју стручност и независност. Неки радикалнији већ отворено заговарају „шести октобар“ а други говоре о простој промени кадрова, али их уједињује реваншизма према политичким противницима и амбиција да преузму све што могу. Тако ће многи припадници „опозиције“ или остати без посла и позиција или пак страховати за њих па ће бити склони да сарађују са тако агресивном влашћу. Врло је вероватно да ће покренути и низ кривичних поступака да би тако део политичких противника уплашио или „придобрио на сарадњу“. Некима ће бити довољно то што ће им посао или бизнис бити угрожен или пак претња могуће кривичне пријаве па да преко ноћи постану проевропски оријентисани.

Ово значи да ће нова проевропска власт са инструментима моћи систематски притискати чланове опозиције и уценивати их свиме што могу. Стога ће патриотске странке остати без финансијера и подршке људи из медија и институција да не би превише ризиковали. Странке које буду опозиција „европском путу“ ће бити на удару не само медија већ и министарстава присиле па нас не би чудило да у њима нађу дисиденте или пак да неке коалиције развргну или неке странке расцепе. Много људи би их напустило због тога. „Патриотске снаге“ не би знале шта их је све снашло јер проевропске снаге знају да неће моћи донети ни бољи живот а ни велике инвестиције те да на власти могу остати само преко агресивне пропаганде и растурањем опозиције по свим параметрима. Србија ће тако ући у период меког тоталитаризма и медијске хегемоније која ће значајно појачати испирање мозга просечног грађанина Србије са паролама „Европа нема алтернативу“.

Стога ко год говори припадницима „патриотских странака“ како у „опозицији и није лоше“ или пак како „ни ови неће дуго“ јер наводно многи могу да руше проевропску владу или нема појма или им не мисли добро. Наиме ДС-у СПС треба само за формирање владе, а

Пропаст националних снага у случају "проевропске владе"

Пише: Конрадин Вигњевић
понедељак, 09 јун 2008 15:33

после ће они своју скупштинску већину формирати на више начина од подршке ЛДП и мањина или цепањем опозиције или пак владањем уредбама. Треба се сетити само како је некада та иста демократска странка избацила из скупштине тада највећу странку без неког великог размишљања. Стога они који мисле да ће се „европејци“ држати пословника и да ће посланици опозиције моћи да причају шта хоће и да ће то ТВ да преноси – очигледно не знају са ким имају посла. Када се они инсталирају у власти уз подршку кључних држава запада и тајкуна, тешко да ће их и народни гнев са те власти скинути. Они неће дати ни минимум медијског и политичког простора за деловање опозиције, а неће ни расписивати нове изборе колико год могу.

Стога је велика одговорност патриота да се добро пресаберу и да схвате да је са „европејцима“ Србија „угасила“ те да морају све предузети да оно што је остало од државе и независности не заузму глобалисти. Ако и не мисле на Србију и националне интересе нека помисле на себе, своје пријатеље и странке које ће бити маргинализоване и изложене огромним притисцима и уценама. Пре него што „џентлменски“ одустану од формирања владе и разматрања да још мало попусте у међусобним преговорима, нека помисле шта ће бити са Косовом, Војводином и „остатком Србије“ после три четри године владавине „европејаца“. Потребно је одбацити личне сујете и превазићи лажну наду у „краткотрајност проевропске владе“ која им се сервира да би лакше прогутали горку пилулу пораза, те размишљати државнички и мало шире од страначке визуре.

Данас је њихова власт у питању а сутра и цела Србија. У памет се браћо Срби данас се води пресудна битка за Србију. Као што рече нам један мањински интелектуалац у моменту искрености: „сада се Србија ломи, сада се одлучује судбина Србије у наредном периоду. Ако се сада не формира влада ДС, за коју смо сви ми гласали, биће цаба све оно што је рађено против српског национализма од 1991. Ако сада владу формирају проевропске снаге српски национализам је коначно историјски побеђен, Србији је коначно сломљена кичма. И од тога се никада више неће опоравити.“ Ко је паметан и ко жели да види истину и ово му је довољно, а ко није и не жели да се суочи са реалношћу њему ни велики томови историјских књига не би ништа рекли.